

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

ע א מ"י פ"ו מלכות
גולה ואזכה הלכה
ט

עא ב מ"י פ"ו מלכות
ש"יזות
סג ע"ן פ"ו ט"ש
חמ"ט ס"ב ט"ש פ"ו

עב ג ד מ"י ט"ש
נמ"ט ט"ש פ"ו
ט"ש פ"ו

עג ה מ"י ט"ש
סג ט"ש פ"ו

ע ד ו מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עה ז מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עו ח מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עא ט מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עב י מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עג י"א מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

ע ד י"ב מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עה י"ג מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עו י"ד מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עא י"ה מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עב י"ו מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עג י"ז מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

ע ד י"ח מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עה י"ט מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עו כ מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עא כ"א מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עב כ"ב מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עג כ"ג מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

ע ד כ"ד מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עה כ"ה מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עו כ"ו מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עא כ"ז מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עב כ"ח מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עג כ"ט מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

ע ד ל מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עה ל"א מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

עו ל"ב מ"י ט"ש
ט"ש פ"ו

בשדה אין שומעין לו. אפי' דכבר אשמועין לעיל ר' יוחנן גופיה לטעמיה דרב יהודה דאם אמר אני נוטל זיתי אין שומעין לו משום ישוב ארץ ישראל אילטרין לאשמועין למ"ד הכא משום כחשא דארעא דאפילו בחולה לארץ אין שומעין לו משום דאם אפילו לא עשה בדים אלא ממילא ע"י שקיפת הכהר נעשה ולמאן דאמר הכא נמי משום ישוב ארץ ישראל אילטרין לאשמועין שאל תאמר אפילו בחולה לארץ אין שומעין לו משום כחשא דארעא: (שי"ר לקמן) לא יטלנה ואלא אף על גב דאמר שמואל דמטילין מנגד לבגד גבי מוזהר אסור לפי שהמזיקין באין בבית שאין בו מוזהר וכשטולה כאלו מזיק אותן שידורו בבית: גבובתא

בבית שומעין לו בשדה אין שומעין לו בשדה מ"ט משום ישוב א"י איבא דאמר משום כחשא דארעא מאי בנייהו איבא בנייהו חיצה לארץ: **מתני'** המשכיר בית לחבירו בימות הגשמים אינו יכול להוציאו מן התנן ועד הפסח בימות החמה שלשים יום, ובכרכים: אחד ימות החמה ואחד ימות הגשמים שנים עשר חדש וזבחהויות: אחד עיריות ואחד כרכים שנים עשר חדש רשב"ג אומר חנות של נחתומים ושל צבעים שלש שנים: **גמ'** מ"ש ימות הגשמים *דכי אגר איניש ביתא בימות הגשמים אגר לכולהו ימות הגשמים ימות החמה לכולהו ימות החמה אגר? **אלא** בימות הגשמים היינו מעמא דלא שביח ביתא למיגר, אימא סיפא **בכרכים: אחד ימות החמה ואחד ימות הגשמים שלשים יום** ויאילו מלו ליה יומי שכירות בימות הגשמים מפיק ליה, ואמאי הא לא שביח ביתא למיגר? **אמר** רב יהודה להודיע קתני 'זהו'ק המשכיר בית לחבירו סתם אין יכול להוציאו בימות הגשמים מחוץ ועד הפסח אלא א"כ הודיעו שלשים יום מעיקרא תניא נמי הכי כשאמר שלשים וכשאמר שנים עשר חדש לא אמר אלא להודיעו ולשלש שמשכיר צריך להודיע כך שוכר צריך להודיע דאמר ליה אי אודעתן הוה מרתנא ומותיבנא ביה איניש מעליא. אמר רב אפי' אם נכנס יום אחד בימות הגשמים אינו יכול להוציאו מן התנן עד הפסח והא אנן שלשים יום" *קאמר ר' הכי קאמר"אם נכנס יום אחד בימות הגשמים מהני שלשים יום אינו יכול להוציאו מן התנן ועד הפסח" אמר רב הונא ואם בא לרבנות ברמיה מרבה, א"ל רב נחמן האי *לנפקיה בבוכסיה דלשבקיה לגלימא, (ה) לא צריכא ד' אייכור בתי: *פשיטא נפל ליה ביהא א"ל לא עדיפת מינאי זבניה או אורתיה או יהביה במתנה א"ל: לא עדיפת מגברא דאתית מיניה, כלליה לבריה: חזוין-אי הוה אפשר לאודועיה איבעי ליה לאודועיה ואי לא א"ל לא עדיפת מינאי. ההוא גברא רזבן א"בא דחמרא לא אשכח דוכתא לאותוביה, אמר ליה להדיא איתתא אית לך דוכתא לאוגרי? אמרה ליה לא, אול קדשה יהבה ליה דוכתא לעייליה, אול לביתיה כתב ליה גימא שדר לה, אולא איהי אגרא שקולאי מיניה זבניה אפיקתיה ואותביה בשבילא אמר רב הונא בריה דרב יהושע *כאשר עשה כן ועשה לו גמולו ישוב בראשו לא מבעיא חצר דלא קיימא לאגרא אלא אפילו חצר דקיימא לאגרא אמרה ליה "לכ"ע ניחא לי לאוגרי ולך לא ניחא לי *דרמית עלי כי אריא אר"א: רשב"ג אומר של נחתומים ושל צבעין שלש שנים: תנא **פפני שהקפין מרתני'** המשכיר בית לחבירו: המשכיר חייב בדלת בנגר ובמנעול ובכל דבר שמעשה אומן, אבל דבר שאינו מעשה אומן השוכר עושהו. הובל של בעל הבית ואין לשוכר אלא הוציא מן התנור ומן הכירים בלבד: **גמ'** תנו רבנן המשכיר בית לחבירו: משכיר חייב להעמיד לו דלתות לפתוח לו חלונות לחוק דו תקרה לסמוך לו קורה, וישוכר חייב לעשות לו סולם לעשות לו מעקה לעשות לו מרוב, ולהפית את נגובתו מיניה מרב ששת מוזהר על מי מוזהר *האמר רב משרשיא מוזהר חובת אהרן היא, אלא מקום מוזהר על מי? אמר רב ששת תניתוה **בבב שאת מעשה אומן השוכר עושהו** והא נמי לאו מעשה אומן הוא אפשר הוא גבובתא

בבית הוירד לתוך חורבה ובגאה שלא ברשות: **בשדה** הוירד לתוך שדה ונטעה שלא ברשות ואמר 'נטיעיה אני נוטל': **משום כחשא דארעא**. שכר הכחישו הנטיעות את השדה שינקו ממנה: **איבא בנייהו מוזהר לארץ**. למ"ד משום כחשא דארעא ממונה אפסדיה ואפילו בחולה לארץ נמי אין שומעין לו: **מתני'** אינו יכול להוציאו וכו'. בגמ' מפרש לה לכולהו: **ובכרכין**. שהן מקום השוקים שהכל נמסרים שם לגור שם והבית אין משועבד לשכור: **ובפנינות**. שמשועבד מקיף הקפות למכירין ושהיו מלשם לו ימים רבים וכשמזיזין לו מעותיו באין *ע"י פתח החנות שהקיפו שם ולא הך למקום אחר איני יודעין אלא ימלאוהו, אין יכול להוציאו כל י"ב חדש: **חנות של נחתומין**. מוכרי ככרות: **ושל צבעים שלש שנים**. ובגמ' מפרש מפני שהקיפו מרובה זמן לחוק: **גמ'** מאי שאל ימות הגשמים וכו'. קס"ד האי 'בימות הגשמים' לימי הגשמים קאמר שפיתם לו להסכר לי בידך לימות הגשמים: **בימות החמה נמי לכולהו**, ימות החמה אגר. דהא לימות החמה קאמר ליה: **אלא בימות הגשמים היינו טעמא משום דלא שביח ביתא**. ובשוכר הכס קאמר ואשמועין דהשוכר הכס שלא פירש זמן הוי שכירות שלשים יום הלכך צמנות התנא דשכית ביתא אם צל להוציאו להקוף שלשים מוזהר ובימות הגשמים דלא שכית ביתא אמ"י דלא אגרי אלא לי יום אינו יכול להוציאו מן התנן ועד הפסח וחייב ליתן לו בכל חדש כשכר חדש הראשון: **אימא סיפא ובכרכין הוי פסס שכירות י"ב חדש**. ואי מלו ליה הך י"ב חדש בימות הגשמים וכו': **לפועה קפני**. הך שלשים יומי חדש דקתני במתניתין להודיע קאמר המשכיר ליה לחבירו כלו ימי השכירות בימות הגשמים אינו יכול להוציאו משום דלא שכיתו כתי אפי' הודיעו בימות החמה שלשים יום שלא ירחיב לו הזמן משיכילה זמנו ובייני מע"י באלול לךך להודיעו שלשים יום קודם התנן וממילא שמעין אם כלו לו ימי שכירותו בימות החמה אינו יכול להוציאו עד שלשים יום משהודיעו, ואם צל להוציאו בזמנו לךך להודיעו שלשים יום קודם הזמן **בכרכין** לךך להודיעו י"ב חדש קודם יציאתו ואם לא הודיעו לא ילך אלא טוקן לו כמשפט הראשון: **אם צל בעל הבית להרבות לו בדמי השכר מרבה משגיגה זמנו אפילו לא הודיעו: האי נקטיה בכוכסיה** לנישקיה לגלימיה **הוא**. הרי הוא כחוחו בביתם שלו עד שמניח לו טליתו כלומר ביון שמעלה על זמנו אין לך מוזהר גדול מזה. כוכסיה על שם שחליים כחמריקין (שבת 97 סו.) כחחן תלינן כוכסי בדקלא *תלא של תמרים: דאי יקור כתי. שהפסדו ניכר: **נפל ליה ביתא**. למשכיר: **אמר ליה** לשוכר: **לא עדיפם מינאי**. הואיל [א] והגיע זמנו מוזהר וחלל הלא איך צל עלי אלא מחמתה שלא הודעתך ואתה איך מוזהר בית לשוכר, אף אני ליה להודיעך שלא ידעתי שפול ביתי ואני אינו מוזהר בית לשוכר ולא טוב שתדור אתה בפנים ואני בחוץ: **ובגמ'** לאמר האי משכיר או אורתיה או יהביה במתנה: אמר לו שוכר לזה שקגאה: לא עדיפם מגברא דאתית מיניה. מי שמכרה לך כשם שהוא לא היה יכול להוציאי אף אתה אין כחך יותר ממנו: כלליה לבריה. הדין את צנו וצריך לו לבית חמנות: **מיניה וביה**. מן היין עלמנו: **כי אריא אר"א**. כאריה חרב: **מתני'** ובנגר. שטעלין בו את הדלת ותוחזין אותו בקורת האיסוקפה: **ובכל של בעל הבית**. משכיר ובגמרא מפרש לה: **היולא מן הפתח**. אפי' הוא נעשה זבל: **גמ'** לחוק לו קורה. אם התלינו הנכרין: **לסמוך לו קורה**. אם נשכרה אחת מהן: **מרזב**. כל גגותיהן טחין צבית ומכופעין מן ארבע לדין וסומכין נכרים לכותל אלל הגג להרמיק המים מן הכותל וכשפנה אחת מהן הדיוט מחזירה: **מוזהר מן הקורה** פירש ה"א. דרשנין *מחנות (97 נד.) צי"ק דרך צי"אך למי שכתבם ויולא לה זה הדר בה: **מקום מוזהר**. הטן שהדלת שוקף עליו ואף הוא קרוי מוזהר ואם אכן הוא לךך לנקוב בו סדק להגיתה בחוכה: גבובתא

* צ"ל כחוחו ק"י קמ"א
* צ"ל כחוחו ק"י קמ"א
* צ"ל כחוחו ק"י קמ"א

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין

בכרכין
בכרכין
בכרכין